

JEZDECKÉ ROZHLEDY

ROČNÍK I.

ČÍSLO 1.

Úvodem.

Žádný důstojník na bojišti není tak nebezpečný jako důstojník jezdecký. Myslím pro vlastního velitele. Selže-li jezdecká jednotka, může to mít velmi neblahé následky. Proč? Na bojišti se svěřují rychlému jezdeckému operace, které jiné — pomalejší — zbraně splniti nemohou. Zklame-li pak jezdeckto při takové operaci, bude vyšší velitel v trapné situaci. Přezvědne oddíly vracející se bez zpráv, křídelní jezdecké jednotky zbavené koní, to jsou pro každého vyššího velitele obrázky, které dolehnou těžce na jeho mysl.

Práce jezdeckého důstojníka na bojišti bude vždy úsilím kvalifikovaného dělníka, bojovníka. Kdo jím chce býti, musí se k této práci přirozeně připraviti a to v té míře, jaké je třeba, aby výkony byly užitečné. Velké zkušenosti světové války leží dosud v této příčině u nás ladem. Svůdnost jízdařenského zaměstnání je dosud v těžké konkurenci u většiny našich mladých důstojníků s intelektuálním zájmem bojovníka. Jezdecktu se ve čtrnáctém roce vytýkalo, že v míru více jezdilo než bojovalo. K tomuto posudku o našem jezdecktu nesmí v příští válce dojiti. Kdo má cit pro povinnosti, kdo je vůbec rád vojákem svého národa, ten závažnost této skutečnosti nezapomene. Boje jezdeckta v budoucí válce budou jistě velmi těžké a v naší obzvláštní situaci velmi odpovědné. Nedej Bůh, abychom jejich těžkosti intelektuálně nezmohli. Pomoc k této přípravě má přinést tento nový podnik, v život uvedená revue „Jezdecké rozhledy“, které budou naše jezdecké důstojnictvo orientovati o názorech na moderní jezdeckto vůbec, které budou pro ně těžit z válečných zkušeností, aby ve svém oboru bylo stále na výši doby a aby šlo k dalšímu zdokonalování. Bude věcí naší, nás jezdců, abychom si je vybudovali co nejlépe sami. Nikdo jiný nám nepomůže. Sami si musíme pomoci ve jménu hrdosti bojovníka z povolání, v lásce k svobodě svého národa a své cti.

Plk. gšt. dr. J. Koutňák.

V Praze v lednu 1931.